

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010298
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120010298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.07.2020, v trestnej veci proti obžalovanému R. F. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/11/2020 zo dňa 27.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému R. F., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom Z., B. V. XX, t. č. od 07.11.2019 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS v J.,

u k l a d á

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného R. F. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- presne nezisteného obdobia, po narodení prvorodeného syna dňa 30.9.2010 do 4.11.2019 v Z., B. V. XX, okr. R. v byte i mimo neho, v rómskej osade, počas ich družského spolužitia, pod vplyvom alkoholu i bez jeho vplyvu fyzicky napádal svoju družku C. O. a to kopaním, bitím rukami - fackami, päšťami do tváre a celého tela a rôznymi predmetmi, ťahal ju za vlasy, následne jej bránil ísť na ošetrenie zamknutím v byte, veľa krát ju vyhnal z domu v rozličnej dennej aj nočnej dobe a nepustil ju domov i niekoľko dní, pričom tak urobil začiatkom mesiaca apríl 2019, kedy s deťmi spala pod železničným mostom v Lipanoch tri dni a tri noci a potom keď sa vrátili do osady, kde prespávala u svojej matky, lebo sa svojho druha bála,

tak to bolo aj dňa 10.5-17.5.2019, kedy bola ubytovaná v zariadení H., o.v, z dôvodu dlhodobého násillia zo strany obvineného a vyhodenia na ulicu zo žiarlivosti ju s deťmi viackrát zamkol v byte a nepustil ich vonku aj niekoľko hodín, peniaze jej vždy zobral a prehrál ich na hracích automatoch a dňa 9.4.2019 v čase asi o 13.30 hod. menovanú družku zbil metlou, udrel ju do tváre päsťou a stoličkou do ľavej ruky, čím jej spôsobil pomliaždenie a modrinu okolia pravého oka a odreninu ľavej ruky, bez PN, pričom jeho útoky voči nej mali stúpajúcu agresivitu a dňa 4.11.2019 navrhol svojej družke C. O. pohlavný styk, čo ona s maloletou dcérou na rukách, odmietla, roztrhol na nej tričko v dolnej časti a keď ho naďalej odmietala vytiahol ju za ľavú ruku v izbe na chodbu, kde jej kričal aby odišla z bytu a nakoniec ju kopol nohou do chrbta a vyhodil ju vonku aj s deťmi, týmto konaním jej nespôsobil žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, bitky a vyhrážky boli častejšie a aj útoky boli agresívnejšie, preto zo strachu o obavu o svoj život podala trestné oznámenie.

Za to mu podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní piatich rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. a) Tr. zákona mu uložil príkaz nepribližovať sa k poškodenej C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., B. V. XX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou účasti na spoločných úradných úkonoch.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste a to v neprospech obžalovaného, podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj odôvodnil. V dôvodoch odvolania poukazuje na úvahy súdu, na ktoré prihliadal pri rozhodovaní o druhu a výmere uloženého trestu a uvádza, že tieto úvahy nepovažuje za správne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ štyrikrát trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, hľadá sa neho akoby nebol odsúdený, avšak z priestupkovej lustrácie vyplýva, že za fyzické napadnutie svojej družky C. O. bol dňa 28.06.2016 a 10.04.2019 postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Za takejto situácie rozhodne nemožno vysloviť záver, že doteraz viedol riadny život. Je však potrebné poukázať aj na to, že v minulosti mu boli ukladané za majetkovú trestnú činnosť nepodmiennečné tresty a probačný dohľad mu bol uložený aj pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo k náprave obžalovaného nevedlo a opäť sa dopustil majetkovej trestnej činnosti. Aj pri ukladaní trestu je potrebné poukázať na dôkazy, o ktoré sa opierala obžaloba, výpoveď svedkyne poškodenej C. O., ktorá opakovane a bez akýchkoľvek pochybností opisovala správanie sa svojho druhu voči nej. Uvádzala, že pod vplyvom alkoholických nápojov ju často bil, v dôsledku čoho mala po tele modriny, dialo sa to v nočnej i dennej dobe, nútil ju k sexu, často ju vyhánal z domu, miesto na spanie hľadala u matky, brata, pod mostom, ale aj v zariadení H.. Osobitne je potrebné poukázať na znalecký posudok z odboru psychológie vypracovaný na poškodenú a z neho poukázať i na okolnosť, že poškodená prežíva svoje partnerstvo ako obťažujúce, zaťažujúce až ohrozujúce. Obvineného opisuje ako agresívneho a nerešpektujúceho ani jej základné potreby. Znaleckým posudkom u obžalovaného sa preukázali také skutočnosti, ako devalvovanie partnerky, bagatelizovanie skutku, prítomné známky dlhodobej a trvalej asymetrie vo vzťahu, kedy obžalovaný prežíva svoje agresívne správanie v podobe faciek a vyhadzovania z domu pri nespokojnosti so správaním poškodenej ako oprávnené. Súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal, nemal pochybnosť o jeho vine a jeho vyhlásenie je v súlade s dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, avšak v tejto súvislosti je potrebné poukázať na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý celé prípravné konanie spáchanie zločinu v celom rozsahu popieral, uvádzal, že je to výmysel poškodenej, čo vyvoláva pochybnosť zohľadnenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona vzhľadom na jeho účelové priznanie. Priznaním poľahčujúcej okolnosti aspoň podľa § 36 písm. l) Tr. zákona sa obžalovaný dostal do pozície prevahe poľahčujúcej okolnosti nad priťažujúcou, čo znamená, že v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovaný svoju družku týral spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a nútením k pohlavnému styku, čo odmietala z obavy otehotnenia, a bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku. Konania sa dopúšťal voči svojej družke, ale jeho konanie malo dopad

na kvalitu života celej rodiny, v dôsledku fyzického napádania matky detí, vyhánaním z domu, kedy sa matka s piatimi deťmi ocitla na ulici, ponocovaním mimo domu. Uvedené skutočnosti neboli vyhodnotené kvalifikáciou konania podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona, za ktorý je ustanovená trestná sadzba vo výmere 7 až 15 rokov, avšak domnieva sa, že uložený podmienený trest odňatia slobody nie je dostatočne prísny za konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, keďže trest má plniť úlohu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených dôvodov považuje rozsudok okresného súdu v časti o uložení trestu za nezákonný a navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je možné považovať za dôvodné.

V posudzovanej veci vzhľadom na rozsah podaného odvolania, krajský súd obmedzil svoju prieskumnú činnosť na napadnutý výrok, teda výrok o treste.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine nebolo ani v konaní pred súdom prvého stupňa vykonávané dokazovanie vzhľadom na to, že po tom, čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b) Tr. poriadku, ako aj o dôsledkoch prijatého vyhlásenia o vine, obžalovaný vyhlásil, že je vinným a po tom, čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie iba v súvislosti s výrokom o treste.

Dôkazy, ktoré v tomto smere vykonal, sú zrejmé z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní a zčasti aj z dôvodov napadnutého rozsudku.

Jedným z dôkazov, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané bol znalecký posudok znalkyne z odboru psychológie J.. F. J., ktorá po vyšetrení spracovala znalecký posudok na samotného obžalovaného. Z obsahu uvedeného posudku mimo iného vyplýva, že u obžalovaného ide o osobnosť, ktorá bola vo svojom vývoji nepriaznivo determinovaná mentálnou inferioritou s nízkou kvalitou sociokultúrneho prostredia primárnej rodiny, je simplexný, socioemočne nevyzretý, nediferencovaný až infantilný, emočne plochý. Postojová a hodnotová orientácia sa na základe životných reálií javí skôr pasívna, parazitická, bez znakov cieľavedomosti či akýchkoľvek aspirácií s prevládajúcimi postojmi saturovať len svoje základné potreby. Vyššie city sú nerozvinuté, je emočne labilný, aj spolužitie s družkou bolo pravdepodobne založené na pudovo inštrumentálnych potrebách, vzťah s družkou podľa vlastného opisu je zásadne narušený, opisuje ju ako osobu, ktorá je mu na príťaž a ktorú len akceptuje kvôli deťom, zároveň ju devaluje ako matku, aj ako partnerku a násilie voči družke popisuje ako oprávnené a adekvátne jej konaniu a pochybeniam. Pripúšťa, že ju občasne udrie alebo ju vyháňa k matke, toto konanie však bagatelizuje a racionalizuje. Svoje agresívne správanie v podobe faciek a vyhadzovania z domu pri nespokojnosti so správaním menovanej považuje za oprávnené.

Podľa správy mesta Lipany je obžalovaný požívateľom alkoholických nápojov, má sklony k páchaniu trestnej činnosti a podľa vyjadrenia poškodenej ju dlhodobo fyzicky týra, o chod domácnosti ani výchovu detí nejaví žiaden záujem, rodina žije na veľmi nízkej sociálnej úrovni, v mieste trvalého bydliska má zlú povesť.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s družkou, sú rodičmi šiestich maloletých detí, aj keď ako otec je uvedený v rodnom liste iba u jedného dieťaťa, je však domnelým otcom aj ostatných maloletých detí, jedno dieťa im zomrelo, jedného sa matka hneď po pôrode vzdala. Rodinu evidujú ako problémovú od roku 2012, dlhodobo vykazovala známky zanedbávania a nedostatočnej starostlivosti o maloleté deti a napriek dlhodobému

monitorovaniu sociálnymi pracovníkmi sa situácia nezlepšila. Šetreniami bolo zistené, že rodičia pristupujú k starostlivosti o svoje deti veľmi nezodpovedne a ľahostajne, nezabezpečujú im ani základnú starostlivosť, maloleté deti boli často hladné, nemali čisté oblečenie a preto boli tri z nich na základe predbežného opatrenia aj dočasne zverené do starostlivosti detského domova. Z následnej správy potom vyplýva, že po vzatí obžalovaného do väzby sa situácia v rodine mierne stabilizovala, matka je kľudnejšia, spokojnejšia a svojim maloletým deťom zabezpečuje starostlivosť v rámci svojich možností a pri starostlivosti jej naďalej pomáhajú stará matka z jej strany a matka obžalovaného.

Okolnosti vyplývajúce z vyššie uvedených dôkazov však prvostupňový súd evidentne nevyhodnotil dostatočným spôsobom, resp. to z dôvodov napadnutého rozhodnutia nevyplýva, keďže vo vzťahu spôsobu života v mieste jeho bydliska uvádza len to, že požíva zlú povest' práve preto, ako sa správal k svojej družke (čo celkom nekorešponduje s obsahom podanej správy), nezaobrá sa vôbec okolnosťami starostlivosti o rodinu a zabezpečovania aspoň základných životných potrieb maloletým deťom a zo znaleckého posudku z odboru psychológie poukazuje len na jeho schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, okolnosť, že nejaví klinické známky nadužívania alkoholu a jeho intelektovú schopnosť, nepoukazuje však a nehodnotí práve tie skutočnosti, ktoré sú podľa názoru krajského súdu významné aj z hľadiska rozhodovania a druhu a výmere trestu, teda postoj obžalovaného jednak k samotnej poškodenej, ale aj jeho postoj k jeho vlastnému konaniu, za ktoré je stíhaný.

Vo vzťahu k ďalšiemu z dôkazov a to evidencii priestupkov prvostupňový súd poukazuje na to, že obžalovaný bol dvakrát priestupkovo postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu k svojej družke, ktoré spáchal dňa 29.06.2016 a dňa 10.04.2019. Z obsahu priestupkového spisu, ktorý je pripojený, je však zistiteľné, že obžalovaný sa dopustil aj ďalších priestupkov a to 13.10.2011, keď spáchal priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 a 20.04.2012, keď sa dopustil priestupku podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch tým, že zakúpil alkohol mladistvému.

Vo vzťahu k ďalším protiprávnym konaniam obžalovaného prvostupňový súd len veľmi stroho konštatuje, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol nikdy v minulosti odsúdený. Hoci z odpisu registra trestov, ktorý bol ako dôkaz na hlavnom pojednávaní prečítaný, plynie, že má v registri trestov 4 záznamy, si okresný súd nezabezpečil a nevykonal dôkaz žiadnym zo spisov o predošlých odsúdeniach obžalovaného (časť uvedených spisov a to konkrétne spisy sp. zn. 31T/18/2004 a 2T/40/2012 si krajský súd zabezpečil a dokazovanie prečítaním časti dôkazov z uvedených spisov na verejnom zasadnutí doplnil). Z uvedených dôkazov je zrejmé, že obžalovaný sa v minulosti opakovane do rozporu so zákonom dostal. V prvom prípade bol súdený, a to ako mladistvý, ešte v roku 2005, keď rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 31T/18/2004 zo dňa 26.07.2005 bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, 4 Tr. zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 2 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do nápravno- výchovného ústavu pre mladistvých. Uvedený trest vykonal dňa 22.09.2005. O tom, či sa uvedené odsúdenie zahladzuje však okresný súd v tejto veci nerozhodol a z obsahu spisu krajský súd zistil, že v uvedenej veci bol v čase od 23.07.2004 do 28.07.2005 vo väzbe, počas výkonu väzby nebolo jeho správanie v súlade s ústavným poriadkom, bol dvakrát upozornený na hlučné správanie, trikrát vyvolal konflikt medzi spoluobvinenými, čo bolo riešené pohovorom. Správa o vykonaní trestu a hodnotenie ako podklad pre rozhodnutie o tom, či sa odsúdenie zahladzuje sa však v spise nenachádza. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/38/2008 zo dňa 24.05.2007 bol súdený tak isto ako mladistvý a bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pre výkon ktorého bol zaradený do NVÚ pre mladistvých a rozsudkom sp. zn. 33T/9/2008 zo dňa 17.04.2008 bol uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, tak isto na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Aj keď podľa odpisu registra trestov prvý z uvedených trestov vykonal 19.04.2008, je vzhľadom na výmeru ukladaných trestov, aj dobu podmienenečného prepustenia dňa 05.06.2008 evidentné, že podmienenečne prepustený bol z výkonu oboch týchto trestov a keďže sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia s probačným dohľadom osvedčil, sú obe uvedené odsúdenia zahladené. Naposledy bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/40/2012 zo dňa 03.04.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý vykonal 11.04.2013, takže aj v tomto prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol.

Z obsahu naposledy uvedeného trestného spisu je však zistiteľné, že v tejto trestnej veci bolo začaté trestné stíhanie dňa 20.01.2012, obvinenie mu bolo vznesené 14.02.2012, čo znamená, že teraz súdeného skutku sa dopúšťal aj v čase, keď sa proti nemu viedlo trestné stíhanie v inej trestnej veci, čo je tiež okolnosť, ktorú je nepochybne potrebné pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu hodnotiť.

Všetky uvádzané okolnosti, ale aj okolnosti samotného súdeného prípadu, dobu, po ktorú obžalovaný trestnú činnosť páchal (ide o dobu viac než 9 rokov) intenzitu útokov vo vzťahu k poškodenej, charakter násillia, ktorého sa voči nej dopúšťal, i ďalšie okolnosti zo skutkovej vety napadnutého rozsudku plynúce, podľa názoru krajského súdu, neumožňujú dospieť k takému záveru, k akému vo vzťahu k druhu ukladaného trestu dospel súd prvého stupňa.

Podľa názoru krajského súdu, prvostupňový súd nedostatočným spôsobom v danom prípade vyhodnotil všetky okolnosti rozhodné pre ukládanie trestu tak, ako sú upravené v ustanovení § 34 Tr. zákona a to ani okolnosti uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, ani okolnosti rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Za trestný čin podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona je možné podľa osobitnej časti zákona uložiť trest vo výmere od 3 do 8 rokov (právnou kvalifikáciu konania obžalovaného a jej správnosť nebude krajský súd komentovať vzhľadom na to, že výrok o vine napadnutý odvolaním nebol, takáto právna kvalifikácia bola žalovaná a v takejto podobe bolo aj vyhlásenie prijaté). Vzhľadom na priznanú poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona teda, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin oľutoval (vyhlásenie obžalovaného umožňuje priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti bez ohľadu na jeho postoj v priebehu prípravného konania) je potom pri prevahe poľahčujúcich okolností (pretože aj keď krajský súd vyššie prezentoval, že nie je zrejmé, či je zahladené aj odsúdenie z roku 2005 a nemôže túto okolnosť vyriešiť ani v tomto štádiu ani ako predbežnú otázku, vzhľadom na dobu, ktorá od uvedeného rozhodnutia a výkonu trestu uplynula, by ani vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia a ďalšie s tým súvisiace okolnosti neprichádzalo vzhľadom naň pričítanie priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) Tr. zákona), a preto bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu stanovenú v osobitnej časti Trestného zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností o jednu tretinu postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona (teda z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby), čo znamená zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1 rok a 8 mesiacov a v rámci takto upravenej trestnej sadzby bolo potom potrebné trest ukladať.

Ako už krajský súd konštatoval, vzhľadom na všetky okolnosti, na ktoré poukázal, v danom prípade nie je možné dospieť k záveru, že by účel trestu u obžalovaného ešte mohol splniť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný sa totiž trestnej činnosti násilného charakteru dopúšťal voči svojej družke, čo nepochybne malo dopad aj na celú rodinu, po veľmi dlhé obdobie a uvedeného konania sa dopúšťal napriek tomu, že už bolo prostriedkami trestnej represie na neho pôsobené a pôsobené na neho bolo aj v priestupkovom konaní za obdobné protiprávne konania vo vzťahu k jeho družke a navyše sa trestnej činnosti dopúšťal aj v čase, keď sa proti nemu viedlo iné trestné stíhanie. Predtým ukladané a aj vykonané tresty sa zjavne minuli svojim účinkom, a preto podľa názoru krajského súdu v tomto prípade môže účel trestu splniť len nepodmienený trest odňatia slobody. Z uvedených dôvodov preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a následne na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda uložil obžalovanému trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa, čiže v trvaní troch rokov, na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Uvedený trest však ukladal ako trest nepodmienený.

Pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pri splnení podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním (dokonaním) trestného činu obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.